

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.sbu.gov.ua e-mail: sbu@ssu.gov.ua КозСДР 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

«24» лютого 2024 року

Старший слідчий в ОВС 1 відділення 4 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України капітан юстиції Шевченко Марк Володимирович, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №22022101110000405 від 10.10.2023, встановивши наявність підстав для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Пінчука Сергія Михайловича (рос. Пинчука Сергея Михайловича), 26.07.1971 р.н., громадянина рф, ІПН рф 390101434377, страховий номер індивідуального страхового рахунку 17746573013, уродженця м. Севастополь УРСР, паспорт громадянина рф 4008 587544, виданий 22.10.2008 відділом УФМС по росії, по Санкт-Петербургу та Ленінградської області, військовослужбовця збройних сил російської федерації, начальника штабу – першого заступника командувача Чорноморського флоту військово-морських сил рф, у військовому званні віце-адмірал, зареєстрований та мешкає за адресою: рф, Краснодарський край, м. Новоросійськ, вул. Новоросійської Республіки, буд. 73, кв. 1

про те, що він підозрюється у вчиненні наступних кримінальних правопорушень:

- ч. 3 ст. 110 КК України, тобто в умисних діях, вчинених з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинені особою, яка є представником влади, за попередньою змовою групою осіб, які призвели до загибелі людей та інших тяжких наслідків;

- ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України, тобто у веденні агресивної війни, вчинене за попередньою змовою групою осіб;

- **ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України**, тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, віданні наказу про вчинення таких дій, вчинених за попередньою змовою групою осіб;

- **ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України**, тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, віданні наказу про вчинення таких дій, поєднаних з умисним вбивством, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

**Фактичні обставини кримінальних правопорушень,
у вчиненні яких підозрюється Шичук С.М.**

24.10.1945 набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26.06.1945, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, російська федерація (далі – рф) та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

Декларацією Генеральної Асамблеї ООН № 36/103 від 09.12.1981 про недопустимість інтервенції та втручання у внутрішні справи держав та резолюціями: № 2131 (XX) від 21.12.1965, що містить Декларацію про неприпустимість втручання у внутрішні справи держав та про захист їх незалежності та суверенітету; № 2625 (XXV) від 24.10.1970, що містить Декларацію про принципи міжнародного права, що стосуються дружніх відносин і співробітництва між державами відповідно до Статуту ООН; № 2734 (XXV) від 16.12.1970, що містить Декларацію про зміцнення міжнародної безпеки, та № 3314 (XXIX) від 14.12.1974, що містить Визначення агресії, – встановлено, що жодна з держав не має права здійснювати інтервенцію чи втручання у будь-якій формі або з будь-якої причини у внутрішні та зовнішні справи інших держав. Цими ж міжнародними документами закріплено обов'язок держав: утримуватися від озброєної інтервенції, підривної діяльності, військової окупації, здійснення сприяння, заохочення чи підтримки сепаратистської діяльності; не допускати на власній території навчання, фінансування та вербовки найманців чи засилання таких найманців на територію іншої держави.

Крім того, у статтях 1-5 Резолюції Генеральної Асамблеї ООН від 14.12.1974 № 3314 (XXIX) серед іншого визначено, що ознаками агресії є застосування збройної сили державою проти суверенітету, територіальної недоторканності чи політичної незалежності іншої держави, застосування збройної сили державою в порушення Статуту ООН.

Будь-яке з наступних діянь, незалежно від оголошення війни, кваліфікується як акт агресії:

- вторгнення або напад збройних сил держави на територію іншої держави або будь-яка військова окупація, який би тимчасовий характер вона не мала, яка

є результатом такого вторгнення або нападу, або будь-яка анексія із застосуванням сили території іншої держави або частини її;

- бомбардування збройними силами держави території іншої держави або застосування будь-якої зброї державою проти території іншої держави;

- блокада портів або берегів держави збройними силами іншої держави;

- напад збройними силами держави на сухопутні, морські або повітряні сили, або морські та повітряні флоти іншої держави;

- застосування збройних сил однієї держави, що знаходяться на території іншої держави за угодою з приймаючою державою, у порушення умов, передбачених в угоді, або будь-яке продовження їх перебування на такій території після припинення дії угоди;

- дія держави, яка дозволяє, щоб її територія, яку вона надала в розпорядження іншої держави, використовувалася цією іншою державою для здійснення акту агресії проти третьої держави;

- засилення державою або від імені держави збройних банд, груп, іррегулярних сил або найманців, які здійснюють акти застосування збройної сили проти іншої держави, які мають настільки серйозний характер, що це є рівносильним наведеним вище актам, або її значна участь у них.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16.07.1990 (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканою і не може бути змінена та використана без її згоди.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і рф.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994 рф, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та рф про українсько-російський державний кордон від 28.01.2003 (ратифікований рф 22.04.2004), територія Автономної Республіки Крим (далі – АР Крим), м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Статтями 1 – 2 Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканою.

Статтею 73 Конституції України закріплено, що виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

З 19.02.2014 представниками рф розпочато збройне вторгнення збройних сил рф (далі – зс рф), приховане твердженням керівників рф про переміщення військових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту рф та іншими підрозділами зс рф здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечили військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18.03.2014 рф оголосила про офіційне включення Криму до складу рф.

Одночасно з цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та зс рф представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих рф, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07.04.2014 в м. Донецьку створено терористичну організацію «донецька народна республіка» (далі за текстом – «днр»), а 27.04.2014 в м. Луганську – терористичну організацію «луганська народна республіка» (далі за текстом – «лнр»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і до нині.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації рф окремих територій України є 19.02.2014. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими рф з 20.02.2014. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими рф (зокрема окупаційною адміністрацією рф) починаючи з 07.04.2014, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24.02.2022 президент рф оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, зс рф, інші збройні формування рф та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку рф, Республіки Білорусь та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою рф, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300

(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти рф) та ін.»).

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19.02.2014 до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією рф проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до вимог ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, які Нотою Міністерства закордонних справ СРСР відносно Гаагської конвенції і декларацій 1899 і 1907 років від 07.03.1955 визнані Урядом СРСР, передбачена заборона атакувати чи бомбардувати в будь-який спосіб незахищені міста, поселення, помешкання чи будівлі.

Статтею 7 Закону України «Про правонаступництво України» від 12.09.1991 визначено, що Україна є правонаступником прав і обов'язків за міжнародними договорами Союзу РСР, які не суперечать Конституції України та інтересам республіки.

Стаття 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977 та стаття 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 забороняють акти насильства чи погрози насильством, які мають основною своєю метою тероризувати цивільне населення як і сам терор цивільного населення.

Стаття 52 Протоколу I забороняє здійснювати напади на цивільні об'єкти та зазначає про те, що напади повинні суворо обмежуватися об'єктами, які через свій характер, розміщення, призначення або використання вносять ефективний вклад у воєнні дії і повне або часткове руйнування, захоплення чи нейтралізація яких за існуючих у даній момент обставин, дає явну воєнну перевагу.

У свою чергу частина 2 статті 54 Протоколу I захищає цивільні об'єкти, необхідні для виживання цивільного населення. Зокрема, заборонено піддавати нападу або знищувати, виводити або доводити до непридатності об'єкти, необхідні для виживання цивільного населення, такі як запаси продуктів харчування, сільськогосподарські райони, що виробляють продовольство, посіви, худобу, споруди для забезпечення питною водою й запаси останньої, а також іригаційні споруди спеціально з метою не допустити використання їх цивільним населенням або супротивною стороною як засобу підтримання

існування, незалежно від мотивів, ніби викликати голод серед цивільних осіб, примусити їх до виїзду або з якої-небудь іншої причини.

Крім того, стаття 57 зазначеного Протоколу зазначає, що при проведенні воєнних операцій повинна постійно виявлятися турбота про те, щоб оберігати цивільне населення, цивільних осіб і цивільні об'єкти. У зв'язку з чим мають дотримуватись, у тому числі, такі запобіжні заходи.

Ті, хто планує напад або приймає рішення про його здійснення: роблять все практично можливе, щоб пересвідчитися в тому, що об'єкти нападу не є ні цивільними особами, ні цивільними об'єктами й не підлягають особливому захисту, а є воєнними об'єктами і що згідно з положенням цього Протоколу напад на них не заборонено; вживають усіх практично можливих запобіжних заходів при виборі засобів і методів нападу з тим, щоб уникнути випадкових втрат життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і випадкової шкоди цивільним об'єктам і, в усякому випадку, звести їх до мінімуму; утримуються від прийняття рішень про здійснення будь-якого нападу, який, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається одержати; напад відміняється або зупиняється, якщо стає очевидним, що об'єкт не є воєнним, що він підлягає особливому захисту, або що напад, як можна очікувати, викличе випадкові втрати життя серед цивільного населення, поранення цивільних осіб і завдасть випадкової шкоди цивільним об'єктам або те й інше разом, що було б надмірним щодо конкретної і прямої воєнної переваги, яку передбачається отримати.

Окрім того, статтями 48, 50 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів від 08.06.1977 (надалі – Протоколу I) передбачено, що цивільною особою є будь-яка особа, що не належить до жодної з категорій осіб, зазначених у статті 4 А, 1, 2, 3 та 6 Третьої конвенції та у статті 43 цього Протоколу. У разі сумніву щодо того, чи є яка-небудь особа цивільною особою, вона вважається цивільною особою. Для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Вживаючи заходи з відсічі збройної агресії рф, у період з 24.02.2022 упродовж 2022 - 2023 років Збройними Силами України проводились успішні контрнаступальні дії, що дозволило звільнити з-під окупації зс рф території Київської, Сумської, Чернігівської, Харківської, Миколаївської областей та окремих районів Запорізької, Херсонської, Донецької та Луганської областей.

Розуміючи, що первинний план захопити і окупувати територію України у стислі терміни не реалізовано, а Збройні Сили України своїми контрнаступальними діями продовжують витіснити збройні сили рф з окупованих територій України, політичне і військове командування рф, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб між собою, усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості осіб, створення несприятливих умов для існування цивільного населення України, бажаючи

настання таких наслідків, розробили план спрямований на тероризування цивільного населення України, шляхом нанесення збройними силами РФ, у тому числі силами чорноморського флоту військово-морських сил РФ (далі – вмс РФ), систематичних ракетних ударів по містах і іншим населеним пунктам всієї території України, які завдають значних руйнувань та спричиняють загибель людей, а також завдання ударів по об'єктам цивільної інфраструктури необхідних для виживання мирних мешканців, з метою залякати цивільне населення України, припинити роботу промислових підприємств, створити умови для постійної напруги у суспільстві, переслідуючи у такий спосіб за мету примусити керівництво України піти на вигідні для РФ територіальні та політичні поступки.

Військовослужбовець зс РФ віце-адмірал Пінчук Сергій Михайлович з жовтня 2021 року проходить військову службу на посаді начальника штабу – першого заступника командувача чорноморського флоту вмс РФ прямими начальниками якого є командувач Чорноморським флотом вмс РФ віце-адмірал Соколов В.М.

Будучи начальником штабу – першим заступником командувача чорноморського флоту військово-морських сил РФ (далі – вмс РФ) Пінчук С.М. являється прямим начальником всього особового складу флоту і відповідає: за бойову готовність флоту; за організацію та забезпечення безперервного управління кораблями та їх з'єднаннями; за планування бойової підготовки; за організацію всіх видів оборони і захисту, бойового, технічного, медичного і тилового забезпечення; за підтримку кораблями встановленої готовності до походу і готовності зброї і технічних засобів до бойового застосування; за стан документів, які визначають бойову та повсякденну організацію кораблів, облік особового складу, озброєння, військової техніки та боєприпасів.

На Пінчука С.М. у зв'язку із займаною посадою начальника штабу – першого заступника командувача чорноморського флоту вмс РФ покладається знати реальний стан бойової готовності кораблів з'єднань та хід виконання поставлених ними завдань; організовувати бойове, технічне, медичне і тилове забезпечення кораблів для проведення бойової підготовки.

Начальник штабу – перший заступник командувача чорноморського флоту вмс РФ під час організації виконання рішень військового командування в необхідних випадках має право віддавати накази (розпорядження) підпорядкованим військовослужбовцям. Про всі найбільш важливі віддані накази (розпорядження) начальник штабу доповідає командувачу.

У зв'язку із займаною віце-адміралом Пінчуком С.М. посадою, останньому підпорядковуються бойові кораблі, підводні човни та особовий склад чорноморського флоту вмс РФ, зокрема:

- 30 дивізія надводних кораблів, військова частина 10790, з дислокацією в місті Севастополь (далі - 30 дивізія надводних кораблів);
- 41 бригада ракетних кораблів і катерів Кримської ВМБ, в/ч 72165, з дислокацією в місті Севастополь (далі - 41 бригада надводних катерів);
- 4 окрема бригада підводних човнів, військова частина 95200, з дислокацією в місті Севастополь (далі - 4 бригада підводних човнів);

- 15 окрема ракетна бригада, військова частина 80365, з дислокацією в місті Севастополь, (далі – 15 окрема ракетна бригада).

Для реалізації вищевказаного злочинного умислу військове командування РФ спільно із командувачем Чорноморським флотом вмс РФ віце-адміралом Соколовим В.М., досудове розслідування щодо якого здійснюється в іншому кримінальному провадженні, у невстановленій досудовим розслідуванням час, але не пізніше серпня 2022 року залучили Пінчука С.М., якому співучасники визначили роль в реалізації спільного плану на припинення функціонування об'єктів критичної інфраструктури та промисловості, тероризування цивільного населення України у вищевказаний спосіб, а останній погодився її виконувати.

Зокрема, співучасниками злочину на Пінчука С.М. покладалося виконання наказів, розпоряджень, директив, вказівок військового командування РФ і командувача чорноморським флотом вмс РФ віце-адмірала Соколова В.М. щодо планування до бойового застосування підрозділів чорноморського флоту вмс РФ, управління ними, здійснення контролю виконання бойових завдань під час нанесення систематичних і масштабних ракетних ударів по цивільним об'єктам розміщеним у населених пунктах на всій території України, зокрема житловим будинкам, об'єктам цивільної критичної інфраструктури, що необхідні для виживання цивільного населення.

Для виконання відведеної ролі в реалізації вищевказаного спільного плану, Пінчук С.М. у період жовтня 2022 року – лютого 2023 року одержував від невстановлених осіб із числа військового командування РФ і командувача чорноморським флотом вмс РФ віце-адмірала Соколова В.М. бойові накази, розпорядження і директиви на підготовку та здійснення широкомасштабного вторгнення на територію України підпорядкованих йому підрозділів чорноморського флоту вмс РФ, шляхом нанесення з корабельних ракетних пускових комплексів ЗС14 «Калібр-НК» ударів керованими високоточними крилатими ракетами типу «ЗМ14-Калібр» по визначеним у цих бойових документах конкретним об'єктам цивільної і критичної інфраструктури на території України, з визначеними координатами місць їх розташування.

Виконуючи указані бойові накази, розпорядження і директиви військового командування РФ і командувача чорноморським флотом вмс РФ віце-адмірала Соколова В.М., Пінчук С.М. у вищевказаний період, шляхом віддання наказів і розпоряджень невстановленим на цей час підпорядкованим йому командирам (начальникам) підрозділів командування флоту, командирам 30 дивізії надводних кораблів, 41 бригади надводних катерів та 4 бригади підводних човнів, а також іншим підпорядкованим невстановленим на цей час слідством військовослужбовцям, координацією їх діями і контролю виконання, забезпечував нанесення з корабельних ракетних пускових комплексів ЗС14 «Калібр-НК» ударів керованими високоточними крилатими ракетами типу «ЗМ14-Калібр» по населених пунктах на всій території України, зокрема житловим будинкам, об'єктам цивільної критичної інфраструктури, що необхідні для виживання цивільного населення.

Так, начальник штабу – перший заступник командувача чорноморського флоту вмс РФ віце-адмірал Пінчук С.М., будучи представником влади, тобто особою, яка уповноважена вирішувати питання воєнного планування і

управління щодо застосування підпорядкованих йому підрозділів флоту та підлеглих військовослужбовців, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з іншими особами з числа військового командування рф і командувачем чорноморським флотом вмс рф віце-адміралом Соколовим В.М., розуміючи, що він порушує встановлений ст.ст. 1-3, 68 Конституції України державний устрій та порядок, посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та розширення впливу рф, з мотивів перешкоджання Євроінтеграційному курсу розвитку України, відновлення контролю рф над політичними та економічними процесами в Україні, всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, в порушення принципу Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог частини 4 статті 2 Статуту ООН та Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості цивільних осіб, а також створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, свідомо порушуючи вимоги ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. ст. 51, 52, 54, 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977, перебуваючи у період щонайменше з жовтня 2022 року по 14.10.2023 у тимчасово окупованому місті Севастополь, АР Крим, Україна та інших невідновлених досудовим розслідуванням місцях на території рф, одержуючи накази, розпорядження і директиви військового командування рф і командувача чорноморським флотом вмс рф віце-адмірала Соколова В.М., щодо нанесення ракетних ударів засобами чорноморського флоту вмс рф по визначених об'єктах цивільної інфраструктури на території України, шляхом віддання відповідних наказів і розпоряджень невідновленим на цей час підпорядкованим йому командирам (начальникам) підрозділів командування флоту, командирам 30 дивізії надводних кораблів, 41 бригади надводних катерів та 4 бригади підводних човнів, а також іншим підпорядкованим невідновленим на цей час слідством військовослужбовцям, здійснював безпосереднє керівництво щодо планування і підготовку виконання указаних бойових завдань, здійснював керівництво підрозділами чорноморського флоту вмс рф і контролював виконання ними бойових завдань під час нанесення з корабельних ракетних пускових комплексів ЗС14 «Калібр» ударів керованими високоточними крилатими ракетами типу «ЗМ14-Калібр» по населених пунктах всієї території України, зокрема ключовим об'єктам енергетики України, які є важливими для забезпечення життєдіяльності цивільного населення, функціонування лікувальних і соціальних закладів та інших об'єктів цивільної інфраструктури розміщених по всіх території України.

Зокрема, Пінчук С.М. виконуючи вищевказані злочинні накази військового командування зс рф і командувача чорноморським флотом вмс рф віце-адмірала Соколова В.М., володіючи розвідувальними даними та

географічними координатами (локаціями), необхідними для нанесення ракетних ударів по воєнних об'єктах, органах державної влади України і об'єктам цивільної інфраструктури України, шляхом віддання відповідних наказів і розпоряджень нествановленим на цей час підпорядкованим йому командирам (начальникам) підрозділів командування флоту, командирам 30 дивізії надводних кораблів, 41 бригади надводних катерів та 4 бригади підводних човнів, а також іншим підпорядкованим нествановленим на цей час слідством військовослужбовцям, організував: розроблення і затвердження замислів і рішень щодо бойового застосування окремих підрозділів чорноморського флоту вмс рф, а також графіки підготовки і здійснення нанесення флотом масованих ракетних ударів; визначав потреби в крилатих ракетах і бойових кораблях, катерах або підводних човнів по характеру виконання бойових задач. Розроблені бойові документи щодо виконання указаних бойових завдань Пінчук С.М. погоджував з командувачем чорноморським флотом вмс рф віце-адміралом Соколовим В.М. та іншим військовим командуванням рф.

Під час безпосереднього виконання бойових завдань в акваторії Чорного моря для запуску крилатих ракет по території України Пінчук С.М., через підпорядкованих вищеперелічених командирів (начальників) підрозділів чорноморського флоту вмс рф, здійснював керівництво виконанням бойових завдань. Після завершення нанесення бойовими кораблями, катерами або підводними човнами ракетних ударів по населеним пунктам всієї території України від вищевказаних підпорядкованих командирів (начальників) чорноморського флоту вмс рф одержував доповіді про результати виконаних бойових завдань та доповідав про них командувачу чорноморським флотом вмс рф віце-адміралу Соколову В.М. і військовому командуванню зс рф.

Так, в період з 10.10.2022 по 14.01.2023 з метою знищення ключових трансформаторних та генеруючих електричних станцій, указані ракетні удари наносилися по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права, зокрема по електропідстанціях потужністю 330 кВт та 750 кВт, гідроелектростанціях (далі - ГЕС) та тепловим електростанціях (далі - ТЕС), а саме:

- **10.10.2022** о 09 год. 14 хв. з нествановлених досудовим розслідуванням бойових кораблів Чорноморського флоту рф, які на той час перебували на бойовому чергуванні в акваторії Чорного моря, з корабельного ракетного пускового комплексу ЗС14 «Калібр-НК» здійснено обстріл однією керованою високоточною крилатою ракетою типу «ЗМ14-Калібр» цивільного об'єкта критичної інфраструктури – електропідстанції ПС-330 «Українка» Київського регіонального центру обслуговування мережі ПрАТ «НЕК «Укренерго», яка розташована в Кіровоградській області, внаслідок чого пошкоджено технічні приміщення станції;

- **11.10.2022** о 11 год. 25 хв. з нествановленого досудовим розслідуванням бойового корабля Чорноморського флоту рф, який на той час перебував на бойовому чергуванні в акваторії Чорного моря, з корабельного ракетного пускового комплексу ЗС14 «Калібр-НК» здійснено обстріл однією керованою високоточною крилатою ракетою типу «ЗМ14-Калібр» цивільного об'єкта критичної інфраструктури – Ладжинської ТЕС ДТЕК «Західенерго», яка

розташована за адресою: Вінницька область, м. Ладизин, внаслідок чого пошкоджено технічні приміщення станції, а також 7 цивільних осіб отримали тілесні ушкодження різних ступенів тяжкості;

- **18.10.2022** о 07 год. 55 хв. з невстановлених досудовим розслідуванням бойових кораблів Чорноморського флоту РФ, які на той час перебували на бойовому чергуванні в акваторії Чорного моря, з корабельного ракетного пускового комплексу ЗС14 «Калібр-НК» здійснено обстріл двома керованими високоточними крилатими ракетами типу «ЗМ14-Калібр» цивільного об'єкта критичної інфраструктури – теплоелектростанції «Придніпровська ТЕС», яка розташована за адресою: Дніпропетровська область, м. Дніпро, Самарський район, внаслідок чого пошкоджено обладнання станції, а також виробничі приміщення;

- **22.10.2022** о 08 год. 45 хв. з невстановлених досудовим розслідуванням бойових кораблів Чорноморського флоту РФ, які на той час перебували на бойовому чергуванні в акваторії Чорного моря, з корабельних ракетних пускових комплексів ЗС14 «Калібр-НК» здійснено обстріл двома керованими високоточними крилатими ракетами типу «ЗМ14-Калібр» цивільного об'єкта критичної інфраструктури – електростанції потужністю ПС-330 «Кварцит» ПрАТ «НЕК «Укренерго», яка розташована за адресою: Кіровоградська область, с. Червоне Озеро, внаслідок чого пошкоджено обладнання станції, виробничі приміщення;

- **22.10.2022** о 09 год. 00 хв. з невстановленого досудовим розслідуванням бойового корабля Чорноморського флоту РФ, який на той час перебував на бойовому чергуванні в акваторії Чорного моря, з корабельного ракетного пускового комплексу ЗС14 «Калібр-НК» здійснено обстріл однією керованою високоточною крилатою ракетою типу «ЗМ14-Калібр» цивільного об'єкта критичної інфраструктури – електростанції ПС-330 "Грабів" ПрАТ "НЕК "Укренерго", яка розташована за адресою: Рівненська область, Рівненський район, с. Грабів, внаслідок чого пошкоджено обладнання станції, виробничі приміщення;

- **22.10.2022** о 09 год. 21 хв. з невстановленого досудовим розслідуванням бойового корабля Чорноморського флоту РФ, який на той час перебував на бойовому чергуванні в акваторії Чорного моря, з корабельного ракетного пускового комплексу ЗС14 «Калібр-НК» здійснено обстріл однією керованою високоточною крилатою ракетою типу «ЗМ14-Калібр» цивільного об'єкта критичної інфраструктури – електростанції ПС-330 "Хмельницька", яка розташована за адресою: Хмельницька область, м. Хмельницький, внаслідок чого пошкоджено обладнання станції, виробничі приміщення;

- **31.10.2022** о 08 год. 00 хв. з невстановлених досудовим розслідуванням бойових кораблів Чорноморського флоту РФ, які на той час перебували на бойовому чергуванні в акваторії Чорного моря, з корабельних ракетних пускових комплексів ЗС14 «Калібр-НК» здійснено обстріл двома керованими високоточними крилатими ракетами типу «ЗМ14-Калібр» цивільного об'єкта критичної інфраструктури – Дністровську ГЕС ПрАТ "Укргідроенерго", яка розташована за адресою: Чернівецька область, Дністровський район,

с. Василівка, внаслідок чого пошкоджено обладнання станції, виробничі приміщення.

- **31.10.2022** о 08 год. 06 хв. з невстановлених досудовим розслідуванням бойових кораблів Чорноморського флоту РФ, які на той час перебували на бойовому чергуванні в акваторії Чорного моря, з корабельних ракетних пускових комплексів ЗС14 «Калібр-НК» здійснено обстріл двома керованими високоточними крилатими ракетами типу «ЗМ14-Калібр» цивільного об'єкта критичної інфраструктури – Канівської ГЕС ПрАТ "Укргідроенерго", яка розташована за адресою: Черкаська область, Черкаський район, м. Канів, внаслідок чого пошкоджено обладнання станції, виробничі приміщення, а також отримали тілесні ушкодження різного ступеня тяжкості 3 цивільні особи;

- **15.11.2022** о 15 год. 40 хв. з невстановлених досудовим розслідуванням бойових кораблів Чорноморського флоту РФ, які на той час перебували на бойовому чергуванні в акваторії Чорного моря, з корабельного ракетного пускового комплексу ЗС14 «Калібр-НК» здійснено обстріл двома керованими високоточними крилатими ракетами типу «ЗМ14-Калібр» цивільного об'єкта критичної інфраструктури – електростанції ПС-330 "Українка" Київського регіонального центру обслуговування мережі ПрАТ "НЕК "Укренерго", яка розташована за адресою: Кіровоградська область, Кропивницький район, с. Шостаківка, внаслідок чого пошкоджено технічні приміщення станції;

- **14.01.2023** о 15 год. 35 хв. з невстановленого досудовим розслідуванням бойового корабля Чорноморського флоту РФ, який на той час перебував на бойових чергуваннях в акваторії Чорного моря, з корабельного ракетного пускового комплексу ЗС14 «Калібр-НК» здійснено обстріл однією керованою високоточною крилатою ракетою типу «ЗМ14-Калібр» цивільного об'єкта критичної інфраструктури – електростанції ПС-750 "Західноукраїнська", яка розташована за адресою: Львівська область, с. Жирова, наслідок чого пошкоджено обладнання станції, виробничі приміщення.

Всього в період з 10.10.2022 по 14.01.2023 начальник штабу – перший заступник командувача чорноморського флоту ВМС РФ віце-адмірал Пінчук С.М., діючи умисно та за попередньою змовою групою осіб з невстановленими особами із числа військового командування ЗС РФ і командувачем чорноморським флотом віце-адміралом Соколовим В.М. та іншими невстановленими особами із числа військовослужбовців ЗС РФ, в порушення вимог статей 25, 26 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, що є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, статей 35, 48, 51, 52, 55, 57 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949, з метою знищення ключових розподільчих та генеруючих електричних станцій, з бойових кораблів, катерів та підводних човнів чорноморського флоту ВМС РФ, які на той час перебували на бойовому чергуванні в акваторії Чорного моря, достовірно знаючи про те, що об'єктами нападу є цивільні об'єкти, а також не зважаючи на заборону здійснення нападів невибіркового характеру, видавав бойові накази командирам підпорядкованих йому військових морських підрозділів чорноморського флоту ВМС РФ на здійснення бойових пусків з корабельних ракетних пускових комплексів ЗС14 «Калібр-НК» керованих високоточних крилатих ракет «ЗМ14-Калібр».

якими здійснено обстріли та уражено 10 об'єктів енергетичної інфраструктури розташованих на території України, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права, що призвело до поранення цивільного населення, руйнування та пошкодження об'єктів енергетики.

Таким чином, Пінчук С.М. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, віданні наказу про вчинення таких дій, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Окрім того, начальник штабу – перший заступник командувача чорноморського флоту вмс рф віце-адмірал Пінчук С.М., будучи представником влади, тобто особою, яка уповноважена вирішувати питання воєнного планування і управління щодо застосування підпорядкованих йому підрозділів флоту та підлеглих військовослужбовців, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з іншими особами з числа військового командування рф і командувачем чорноморським флотом вмс рф віце-адміралом Соколовим В.М., розуміючи, що він порушує встановлений ст.ст. 1-3, 68 Конституції України державний устрій та порядок, посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та розширення впливу рф, з мотивів перешкодження Євроінтеграційному курсу розвитку України, відновлення контролю рф над політичними та економічними процесами в Україні, всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, в порушення принципу Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог частини 4 статті 2 Статуту ООН та Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості цивільних осіб, а також створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, свідомо порушуючи вимоги ст. 25 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, яке є додатком до IV Конвенції про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, ст. 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. ст. 51, 52, 54, 57 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 08.06.1977, перебуваючи упродовж жовтня 2022 року у тимчасово окупованому місті Севастополь, АР Крим, Україна та інших невідновлених досудовим розслідуванням місцях на території рф, одержуючи накази, розпорядження і директиви військового командування рф і командувача чорноморським флотом вмс рф віце-адмірала Соколова В.М., щодо нанесення ракетних ударів засобами чорноморського флоту вмс рф по визначених об'єктах цивільної інфраструктури на території України, шляхом відання відповідних наказів і розпоряджень невідновленим на цей час підпорядкованим йому командирам (начальникам) підрозділів командування флоту, командирам 30

дивізії надводних кораблів, 41 бригади надводних катерів та 4 бригади підводних човнів, а також іншим підпорядкованим невстановленим на цей час слідством військовослужбовцям, здійснював безпосереднє керівництво щодо планування і підготовку виконання указаних бойових завдань, здійснював керівництво підрозділами чорноморського флоту вмс рф і контролював виконання ними бойових завдань під час нанесення з корабельних ракетних пускових комплексів ЗС14 «Калібр-НК» ударів керованими високоточними крилатими ракетами типу «ЗМ14-Калібр» по населених пунктах всієї території України, зокрема ключовим об'єктам енергетики України, які є важливими для забезпечення життєдіяльності цивільного населення, функціонування лікувальних і соціальних закладів та інших об'єктів цивільної інфраструктури розміщених по всіх території України.

Зокрема, Пінчук С.М. виконуючи вищевказані злочинні накази військового командування зс рф і командувача чорноморським флотом вмс рф віце-адмірала Соколова В.М., володіючи розвідувальними даними та географічними координатами (локаціями), необхідними для нанесення ракетних ударів по воєнних об'єктах, органах державної влади України і об'єктам цивільної інфраструктури України, шляхом віддання відповідних наказів і розпоряджень невстановленим на цей час підпорядкованим йому командирам (начальникам) підрозділів командування флоту, командирам 30 дивізії надводних кораблів, 41 бригади надводних катерів та 4 бригади підводних човнів, а також іншим підпорядкованим невстановленим на цей час слідством військовослужбовцям, організовував: розроблення і затвердження замислів і рішень щодо бойового застосування окремих підрозділів чорноморського флоту вмс рф, а також графіки підготовки і здійснення нанесення флотом масованих ракетних ударів; визначав потреби в крилатих ракетах і бойових кораблях, катерах або підводних човнів по характеру виконання бойових задач. Розроблені бойові документи щодо виконання указаних бойових завдань Пінчук С.М. погоджував з командувачем чорноморським флотом вмс рф віце-адміралом Соколовим В.М. та іншим військовим командуванням рф.

Під час безпосереднього виконання бойових завдань в акваторії Чорного моря для запуску крилатих ракет по території України Пінчук С.М., через підпорядкованих вищевказаних командирів (начальників) підрозділів чорноморського флоту вмс рф, здійснював керівництво виконання бойових завдань. Після завершення нанесення бойовими кораблями, катерами або підводними човнами ракетних ударів по населеним пунктам всієї території України від вищевказаних підпорядкованих командирів (начальників) чорноморського флоту вмс рф одержував доповіді про результати виконаних бойових завдань та доповідав про них командувачу чорноморським флотом вмс рф віце-адміралу Соколову В.М. і військовому командуванню зс рф.

Так, в жовтні 2022 року з метою знищення ключових розподільчих та генеруючих електричних станцій енергосистеми України, указані ракетні удари наносилися по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права, зокрема по електропідстанції потужністю 750 кВ та теплової електростанції, а саме:

- **10.10.2022** о 07 год. 00 хв. з невстановленого досудовим розслідуванням бойового корабля Чорноморського флоту рф, який на той час перебував на

бойовому чергуванні в акваторії Чорного моря, з корабельного ракетного пускового комплексу ЗС14 «Калібр-НК» здійснено обстріл однією керованою високоточною крилатою ракетою типу «ЗМ14-Калібр» цивільного об'єкта критичної інфраструктури – теплоелектроцентралі №1 (ТЕЦ-1), яка розташована за адресою: Київська область, м. Київ, внаслідок чого загинула 1 цивільна особа, отримали тілесні ушкодження різних ступенів тяжкості 27 цивільних осіб, а також пошкоджено технічні приміщення станції;

- **17.10.2022** о 05 год. 10 хв. з невстановлених досудовим розслідуванням бойових кораблів Чорноморського флоту рф, який на той час перебували на бойовому чергуванні в акваторії Чорного моря, з корабельного ракетного пускового комплексу ЗС14 «Калібр-НК» здійснено обстріл чотирма керованими високоточними крилатими ракетами типу «ЗМ14-Калібр» цивільного об'єкта критичної інфраструктури – електростанції ІЕС-750 "Північноукраїнська", яка розташована за адресою: Сумська область, Роменський район, с. Заруддя, внаслідок чого пошкоджено обладнання станції, виробничі приміщення, загинуло 2 цивільні особи, а також отримали тілесні ушкодження різних ступенів тяжкості 2 цивільних осіб.

Всього в жовтні 2022 року начальник штабу – перший заступник командувача чорноморського флоту вмс рф віце-адмірал Пінчук С.М., діючи умисно та за попередньою змовою групою осіб з невстановленими особами із числа військового командування зс рф і командувачем чорноморським флотом віце-адміралом Соколовим В.М. та іншими невстановленими особами із числа військовослужбовців зс рф, в порушення вимог статей 25, 26 Положення про закони і звичай війни на суходолі, що є додатком до IV Конвенції про закони і звичай війни на суходолі від 18.10.1907, статей 35, 48, 51, 52, 55, 57 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949, з метою знищення ключових розподільчих та генеруючих електричних станцій, з бойових кораблів, катерів та підводних човнів чорноморського флоту вмс рф, які на той час перебували на бойовому чергуванні в акваторії Чорного моря, достовірно знаючи про те, що об'єктами нападу є цивільні об'єкти, а також не зважаючи на заборону здійснення нападів невибіркового характеру, видавав бойові накази командирам підпорядкованих йому військових морських підрозділів чорноморського флоту вмс рф на здійснення бойових пусків з корабельних ракетних пускових комплексів ЗС14 «Калібр-НК» керованих високоточних крилатих ракет «ЗМ14-Калібр», якими здійснено обстріли та уражено 2 об'єкти енергетичної інфраструктури, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права, що призвело до загибелі 5 осіб, поранення 40 цивільних осіб, а також руйнування та пошкодження об'єктів енергетики.

Таким чином, Пінчук С.М. обґрунтовано підозрюється у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, віданні наказу про вчинення таких дій, поєднаних з умисним вбивством, вчинених за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України.

Окрім того, начальник штабу – перший заступник командувача чорноморського флоту вмс рф віце-адмірал Пінчук С.М., будучи представником влади, тобто особою, яка уповноважена вирішувати питання воєнного планування і управління щодо застосування підпорядкованих йому підрозділів флоту та підлеглих військовослужбовців, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з іншими особами з числа військового командування рф і командувачем чорноморським флотом вмс рф віце-адміралом Соколовим В.М., розуміючи, що він порушує встановлений ст.ст. 1-3, 68 Конституції України державний устрій та порядок, посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та розширення впливу рф, з мотивів перешкоджання Євроінтеграційному курсу розвитку України, відновлення контролю рф над політичними та економічними процесами в Україні, всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, в порушення принципу Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог частини 4 статті 2 Статуту ООН та Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості цивільних осіб, а також створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, перебуваючи у період з жовтня 2022 року по 14.10.2023 у тимчасово окупованому місті Севастополь, АР Крим, Україна та інших невстановлених досудовим розслідуванням місцях на території рф, виконуючи накази, розпорядження і директиви військового командування рф і командувача чорноморським флотом вмс рф віце-адмірала Соколова В.М., забезпечував через підпорядкованих йому командирів (начальників) підрозділів командування флоту, командирів 30 дивізії надводних кораблів, 41 бригади надводних катерів та 4 бригади підводних човнів, а також інших підпорядкованих невстановлених на цей час слідством військовослужбовців, продовження широкомасштабного збройного вторгнення на територію України і ведення війни, шляхом здійснення бойових пусків з корабельних ракетних пускових комплексів ЗС14 «Калібр-НК» керованих високоточних крилатих ракет «ЗМ14-Калібр» по густонаселених містах та інших населених пунктах всієї території України, а також контролював їх виконання.

Зокрема, Пінчук С.М. виконуючи вищевказані злочинні накази військового командування зс рф і командувача чорноморським флотом вмс рф віце-адмірала Соколова В.М., володіючи розвідувальними даними та географічними координатами (локаціями), необхідними для нанесення ракетних ударів по воєнних об'єктах, органах державної влади України і об'єктам цивільної інфраструктури України, шляхом віддання відповідних наказів і розпоряджень невстановленим на цей час досудовим розслідуванням підпорядкованим йому командирам (начальникам) підрозділів командування флоту, командирам 30 дивізії надводних кораблів, 41 бригади надводних катерів та 4 бригади підводних човнів, а також іншим підпорядкованим невстановленим на цей час слідством військовослужбовцям, організовував: розроблення і затвердження замислів і рішень щодо бойового застосування окремих

підрозділів чорноморського флоту вмс рф, а також графіки підготовки і здійснення нанесення флотом масованих ракетних ударів; визначав потреби в крилатих ракетах і бойових кораблях, катерах або підводних човнах по характеру виконання бойових задач. Розроблені бойові документи щодо виконання указаних бойових завдань Пінчук С.М. погоджував з командувачем чорноморським флотом вмс рф віце-адміралом Соколовим В.М. та іншим військовим командуванням рф.

Під час безпосереднього виконання бойових завдань в акваторії Чорного моря для запуску крилатих ракет по території України Пінчук С.М., через підпорядкованих вищевказаних командирів (начальників) підрозділів чорноморського флоту вмс рф, здійснював керівництво виконанням бойових завдань. Після завершення нанесення бойовими кораблями, катерами або підводними човнами ракетних ударів по населеним пунктам всієї території України від вищевказаних підпорядкованих командирів (начальників) чорноморського флоту вмс рф одержував доповіді про результати виконаних бойових завдань та доповідав про них командувачу чорноморським флотом вмс рф віце-адміралу Соколову В.М. і військовому командуванню зс рф.

При цьому, окрім воєнних об'єктів і об'єктів органів державної влади, указані ракетні удари наносилися по об'єктах, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права, зокрема, по електростанціях і електронідстанціях.

Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі осіб, із числа цивільного населення, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення майна та інфраструктури.

Таким чином, Пінчук С.М. обґрунтовано підозрюється у скоєнні умисних дій з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, вчинених особою, яка є представником влади, за попередньою змовою групою осіб, які призвели до загибелі людей та інших тяжких наслідків, тобто кримінального правопорушення, передбаченого ч. 3 ст. 110 КК України.

Також, начальник штабу – перший заступник командувача чорноморського флоту вмс рф віце-адмірал Пінчук С.М., будучи представником влади, тобто особою, яка уповноважена вирішувати питання воєнного планування і управління щодо застосування підпорядкованих йому підрозділів флоту та підлеглих військовослужбовців, діючи умисно, за попередньою змовою групою осіб з іншими особами з числа військового командування рф і командувачем чорноморським флотом вмс рф віце-адміралом Соколовим В.М., розуміючи, що він порушує встановлений ст.ст. 1-3, 68 Конституції України державний устрій та порядок, посягає на суверенітет та територіальну цілісність України, з метою зміни меж її території та розширення впливу рф, з мотивів перешкоджання Євроінтеграційному курсу розвитку України, відновлення контролю рф над політичними та економічними процесами в Україні, всупереч вимогам пунктів 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, в

порушення принципу Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог частини 4 статті 2 Статуту ООН та Декларації Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV), від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), усвідомлюючи тяжкі наслідки у вигляді загибелі і поранення великої кількості цивільних осіб, а також створення непридатних умов для існування цивільного населення України, бажаючи настання таких наслідків, перебуваючи у період з жовтня 2022 року по 14.10.2023 у тимчасово окупованому місті Севастополь, АР Крим, Україна та інших невстановлених досудовим розслідуванням місцях на території рф, виконуючи накази, розпорядження і директиви військового командування рф і командувача чорноморським флотом вмс рф віце-адмірала Соколова В.М., забезпечував через підпорядкованих йому командирів (начальників) підрозділів командування флоту, командирів 30 дивізії надводних кораблів, 41 бригади надводних катерів та 4 бригади підводних човнів, а також інших підпорядкованих невстановлених на цей час слідством військовослужбовців, продовження широкомасштабного збройного вторгнення на територію України і ведення війни, шляхом здійснення бойових пусків з корабельних ракетних пускових комплексів ЗС14 «Калібр-НК» керованих високоточних крилатих ракет «ЗМ14-Калібр» по густонаселених містах та інших населених пунктах всієї території України, а також контролював їх виконання.

Зокрема, Пінчук С.М. виконуючи вищевказані злочинні накази військового командування зс рф і командувача чорноморським флотом вмс рф віце-адмірала Соколова В.М., володіючи розвідувальними даними та географічними координатами (локаціями), необхідними для нанесення ракетних ударів по воєнних об'єктах, органах державної влади України і об'єктам цивільної інфраструктури України, шляхом віддання відповідних наказів і розпоряджень невстановленим на цей час досудовим розслідуванням підпорядкованим йому командирам (начальникам) підрозділів командування флоту, командирам 30 дивізії надводних кораблів, 41 бригади надводних катерів та 4 бригади підводних човнів, а також іншим підпорядкованим невстановленим на цей час слідством військовослужбовцям, організовував: розроблення і затвердження замислів і рішень щодо бойового застосування окремих підрозділів чорноморського флоту вмс рф, а також графіки підготовки і здійснення нанесення флотом масованих ракетних ударів; визначав потреби в крилатих ракетах і бойових кораблях, катерах або підводних човнах по характеру виконання бойових задач. Розроблені бойові документи щодо виконання указаних бойових завдань Пінчук С.М. погоджував з командувачем чорноморським флотом вмс рф віце-адміралом Соколовим В.М. та іншим військовим командуванням рф.

Під час безпосереднього виконання бойових завдань в акваторії Чорного моря для запуску крилатих ракет по території України Пінчук С.М., через підпорядкованих вищевказаних командирів (начальників) підрозділів чорноморського флоту вмс рф, здійснював керівництво виконанням бойових завдань. Після завершення нанесення бойовими кораблями, катерами або підводними човнами ракетних ударів по населеним пунктам всієї території України від вищевказаних підпорядкованих командирів (начальників)

чорноморського флоту вмс рф одержував доповіді про результати виконаних бойових завдань та доповідав про них командувачу чорноморським флотом вмс рф віце-адміралу Соколову В.М. і військовому командуванню зс рф.

При цьому, окрім воєнних об'єктів і об'єктів органів державної влади, указані ракетні удари наносилися по об'єктах, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права, зокрема, по електростанціях і електростанціях.

Зазначені дії призвели до тяжких наслідків у вигляді загибелі осіб, із числа цивільного населення, отримання ними тілесних ушкоджень різного ступеня тяжкості та заподіяння матеріальних збитків у вигляді знищення майна та інфраструктури.

Таким чином, Пінчук С.М. обгрунтовано підозрюється у веденні агресивної війни, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України.

Старший слідчий в ОВС 4 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління
Служби безпеки України
капітан юстиції

Марк ШЕВЧЕНКО

«ПОГОДЖЕНО»

Прокурор другого відділу
управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Офісу Генерального прокурора
«27» лютого 2024 року

Юрій СОЛОШЕНКО

Одночасно, у відповідності до вимог ст.ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обгрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд маєть право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що вноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з цим повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний / _____ /
«__» год. «__» хв. «__» _____ 2024 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний / _____ /
«__» год. «__» хв. «__» _____ 2024 року

Записник: _____

Письмове повідомлення про підозру вручив:

Старший слідчий в ОВС 4 відділу

З управління досудового розслідування

Головного слідчого управління

Служби безпеки України

капітан юстиції

Марк ШЕВЧЕНКО